

הוכן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

זבחים דף ק"ח ע"א

אליבא דר' יוסי הגלילי¹, מה הדין בשוחט בפנים פסולים דלהלן והעלה בחוץ האם חייב?

כשחט בלילה	כשקבלה בכלי חול	
פטור	פטור	לרבי (- שעת הכושר) ²
חייב	חייב	לר' אלעזר בר"ש (- קודש מקבלו) ³

השוחט בפנים בפסולים דלהלן והעלה בחוץ, האם חייב? [תד"ה שחיטת].

שחט בלילה או קיבל בכלי חול	נשחטה חוץ לזמנו וחוץ למקומו	
פטור ⁴	לרבנן: חייב לר' יוסי הגלילי: מחלוקת דלעיל ⁵	לר' יהודה
לרבנן: חייב לר' יוסי הגלילי: מחלוקת דלעיל	לרבנן: חייב לר' יוסי הגלילי: מחלוקת דלעיל	לר' שמעון

טמא שאכל קודש טמא באופנים דלהלן האם חייב כרת?

בקודש שנטמא קודם שנטמא הגוף	בקודש שנטמא אחר טומאת הגוף	
חייב כרת	חייב כרת	לחכמים
פטור מכרת ⁶	חייב כרת	לר' יוסי הגלילי

¹ אמנם אליבא דרבנן בכל אופן חייב על העלאה בחוץ, דהא אפי' אם שחט בחוץ חייב כשהעלה בחוץ. [אולם כתבו תוס' דכל זה הוא אליבא דר"ש הסובר שהשוחט בלילה או מקבל בכלי חול אם עלה לא ירד, אבל אליבא דר' יהודה שאם עלה בפנים ירד, לכך גם אם העלה בחוץ בפסול דלהלן פטור - תד"ה שחיטת, ועי' טבלה הבאה].

² רבי יישב קושית רבנן על ריה"ג דאף השוחט בפנים ומעלה בחוץ יש לו לפטור, כיון שנפסל ביציאתו, ותי' רבי דשאני הכא שהיה לו שעת הכושר. ולפי"ז בשוחט בלילה או מקבל בכלי חול שלא היה לו שעת הכושר ואח"כ העלהו בחוץ פטור.

³ ראב"ש תי' לריה"ג דכיון שבפסול יוצא אם חזר והעלהו המזבח מקדשו שאם עלה לא ירד, לכך חייב אם מעלהו בחוץ, משא"כ אם שחט בחוץ והכניסו שאין המזבח מקבלו, ולכן ס"ל לריה"ג שפטור על העלאה. ולפי"ז גם בשוחט בלילה או קיבל בכלי חול והעלה לבסוף בחוץ - חייב, דהמזבח מקבלו בפסול לילה ובכלי חול היות שהיה פסולו בקודש.

⁴ הנה ר' יהודה ס"ל שאם שחט בלילה או נשפך דמה [ומקבל בכלי חול הוי כנשפך דמה] בפנים, אפי' אם עלה למזבח תרד, וא"כ חשוב פסול גמור, ואם אח"כ העלה אותו בחוץ פטור דלא הוי מעלה קדשים בחוץ. ור"ש פליג וס"ל שגם במקרים אלו אם עלה לא ירד וא"כ תלוי במחלוקת רבנן וריה"ג.

⁵ כאן גם ר' יהודה מודה שאם עלה לא ירד, וא"כ הוא תלוי במחלוקת רבנן וריה"ג, שלרבנן חייב גם אם נפסל ביוצא וה"ה במחשבת חוץ לזמנו וחוץ למקומו, ולריה"ג לטעם רבי הסובר שהיתה לו שעת הכושר בנשחט בפנים בכשרות, א"כ בפסולים אלו שלא היה לו שעת הכושר הוי כשוחט בחוץ ומעלה בחוץ שפטור לשיתו, ולראב"ש כיון שהמזבח לכו"ע מקדש גם בפסולים אלו, גם לריה"ג חייב אם לבסוף העלה בחוץ.

⁶ וס"ל דאין איסור חל על איסור, וכיון שכבר אסור לו לאוכלו מצד טומאת הבשר, לא חל שוב איסור טומאת הגוף כשנטמא אח"כ הגם שהוא איסור כולל, דכולל עוד חתיכות טהורות להאסר כשנטמא גופו, מ"מ לריה"ג אין איסור חל על איסור גם בכולל. ולא חשוב כאן איסור חמור יותר במה שחייב כרת על טומאת הגוף, היות שיש לו קולא שיש לו טהרה במקוה, ואדברא טומאת קודש חמורה יותר.

חוקן ע"י כולל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

זבחים דף ק"ח ע"א וע"ב

השוחט או המעלה באופנים דלהלן בחוץ האם חייב כרת?

להדיוט	עשו שנים	שוגג אונס ומוטעה	שעיר המשתלח אחר הגרלה
חייב	פטור	פטור	פטור
פטור	חייב לר' יוסי: פטור	פטור	פטור ⁹

העלה ונודע לו וחזר והעלה מאותה בהמה עצמה, כמה חטאות הוא חייב?

לר' יוסי	בד' וה' אברים	באבר אחד ד' וה' פעמים
לר' שמעון: חייב על כל עלאה ועלאה	לר' יוסי: חייב אחד	חייב אחד ¹¹
לר' יוחנן ¹²	חייב על כל עלאה ועלאה	לר' יוסי: חייב אחד לר' שמעון: חייב על כל עלאה ועלאה ¹³

ל' יוסי ור"ש מה דין מוקטרי פנים או חוץ שחסרו והקטירן בחוץ?

ל' יוסי ור"ש מה דין מוקטרי פנים או חוץ שחסרו והקטירן בחוץ?	מוקטרי פנים שחסרו והעלן בחוץ	מוקטרי חוץ שחסרו והעלן בחוץ
ל' יוסי ור"ש מה דין מוקטרי פנים או חוץ שחסרו והקטירן בחוץ?	חייב	לר' יוסי: פטור לר' שמעון: חייב
ל' יוסי ור"ש מה דין מוקטרי פנים או חוץ שחסרו והקטירן בחוץ?	לר' יוסי: פטור לר' שמעון: חייב	פטור

⁷ דכתיב איש איש לרבות השוחט לשם איש, ואין לומר דבא לרבות לשנים שאחזו בסכין ושחטו, כיון שכתוב בשחיטה פעמיים ההוא, אחד למעט שנים ששחטו ואחד למעט שוגג אונס ומוטעה, ולה' הכתוב בשחיטה בא למעט שעיר המשתלח.

⁸ המעלה להדיוט פטור, דכתיב לה' בהעלאה, וא"א לדרוש לרבות מאיש איש, כיון שצריך את איש איש לרבות לשנים שהעלו את האבר, ואין לפטור שנים שהעלו מההוא, דכיון שבהעלאה כתוב ההוא רק פעם אחת, וא"כ הוא מוצרך לענין שוגג אונס ומוטעה. [כך הוא לסתמא דמשנתנו ולר"ש, ור' יוסי דורש באופן אחר כמבואר בברייתא בסמוך].

⁹ ואף דדרשינן למעוטי מקרא דלה' הכתוב בשחיטה, שדוקא הראוי להקריב לה' חייב בחוץ ושאינו ראוי בשעיר המשתלח פטור. מ"מ פירש"י בד"ה ל"ל להוציא וכו', דלכל דינים [מלבד השנים המנויים במשנה] גמרינן שחיטה והעלאה מהדדי.

¹⁰ הנה ריש לקיש מבאר את מחלוקת התנאים במשנתנו בדרשת הפסוק לעשות אותו - דעל השלם הוא חייב ואינו חייב על החסר, דר' יוסי סבר שעל כל הבהמה כתיב, וא"כ אם העלה בחוץ את כל אברי הבהמה בכמה פעמים אינו חייב אלא אחת, ור"ש דורש אותו על כל אבר ואבר, ולכן חייב כמה חטאות, אולם לכו"ע אם העלה אבר אחד בכמה פעמים אינו חייב אלא אחת דעל חצי אבר אינו חייב כלום דדרשינן מלעשות אותו שלם ולא חסר.

¹¹ ולר' יוסי מיירי שהוא האבר האחרון שבבהמה, דאם לא הקריב עדין את כל הבהמה בין כה פטור לר' יוסי דהא חשוב חסר, ולר"ש חייב אפי' אינו האבר האחרון וכנ"ל.

¹² ולכו"ע לעשות אותו הממעט חסר - קאי אכל אבר, ובהעלה אבר שלם ונודע לו והעלה עוד חייב שנים.

¹³ פ"י שנחלקו בהעלה אבר אחד לחצאין, דלר"ש חייב שנים כיון שס"ל כר"ע שמוקטרי פנים [היינו ששחט בפנים והוציא והעלה בחוץ] שחסרו והעלן בחוץ חייב, דהא מהדרינן פקועין, וא"כ גם חצי אבר הוא חשוב ואפשר לחייב אותו על כל עלאה ועלאה. ור' יוסי סבר כר' ישמעאל שפטור גם במוקטרי פנים שחסרו, וא"כ א"א לחייבו אלא עד שיגמור העלאה של אבר שלם אפי' שיעשה זאת בכמה פעמים.